(గత సంచిక తరువాయి)

18

మెదక్ జిల్లాలో ఉన్న ఒక గ్రామంలో దాదాపు పాతిక ఎకరాల ప్రభుత్వ భూమిని ఆక్రమించుకుని ఒక ఆశ్రమం నిర్మించుకున్నాడు బాబా గా పిలవబడే సుర్జితసింగ్. ఆ స్థలం అతనికి ఎక్కడి నుంచి వచ్చిందో ఆశ్రమం పేరుతొ ఒక విలాసవంతమైన అత్యంత ఆధునిక సౌకర్యాలతో ఉన్న ఆ భవనం ఎవరు నిర్మించారో అసలు అంతకు మునుపు ఎన్నడూ చూడని ఆ వ్యక్తి అకస్మాత్తుగా ఎలా ఊడిపడ్డాడో ఎవరికీ తెలియదు.

ఆ ఆశ్రమం నిర్మాణ దశలో ఉండగా చూసిన వాళ్ళు అక్కడేదో అపార్ట్ మెంట్ కడుతున్నారని కొందరు, కాదు ప్రభుత్వ కార్యాలయాలు కడుతున్నారని కొందరు, కాదు ఏదో పెద్ద మల్టి ప్లేక్స్ మాల్ కడుతున్నారని కొందరు రకరకాలుగా వ్యాఖ్యానాలు చేసుకున్నారు. కానీ కేవలం మూడు అంతస్తుల్లో పూర్తీ అయిన ఆ బిల్డింగ్ చూసి ఎవరో ధనవంతుడు కట్టుకున్న ప్రైవేటు ఇల్లుగా నిర్ణయించుకున్నారు.

అయితే అది ఆశ్రమం అని తెలియడానికి కొన్ని రోజులు పట్టింది.

ఆ ప్రదేశానికి సుమారు అయిదారు కిలోమీటర్ల దూరం వరకూ ఎలాంటి మంచి ఇళ్ళు లేవు.. ఓ పదిమంది చిన్న రైతులు మాత్రం వాళ్ళ పొలాలకు దగ్గరగా ఉంటుందని అక్కడికి దగ్గరలో మట్టి ఇళ్ళు నిర్మించుకుని కాలం గడుపుతున్నారు. అంతేకాదు ఆ గ్రామంలో ఒకరిద్దరికి తప్ప రెండు అంతస్తుల భవనం లేనేలేదు.

జనసంచారానికి దూరంగా ఉన్న ఆ ప్రాంతంలో అంత అందమైన భవనం గురించి ఊళ్ళో ఉన్న జనానికి తెలియడం మొదలు పెట్టాక అందరూ కుతూహలం ఆపుకోలేక వచ్చి చూసి వెళ్ళడం జరిగింది. ఆ భవన యజమాని ఎవరో కచ్చితంగా రాజకీయ నాయకుడు అయి ఉంటాడని కూడా కొందరు భావించారు. కారణం ఎం ఎల్ ఏ కి, పంచాయితీ పెద్దలకు తెలిసినా వాళ్ళు పట్టించుకోకుండా ఉండడంతో ఆలోచనా జ్ఞానం ఉన్న వాళ్ళు మాత్రం రాజకీయం ఉందని నమ్మారు.

అయితే అక్కడ ఆశ్రమానికి రెండు కిలోమీటర్ల దూరంలో ఒక కోట ఉంది. అది ప్రస్తుతం శిధిలావస్థలో ఉంది. మెదక్ జిల్లాలో ఎంతో ప్రాముఖ్యం ఉన్న ఒక చారిత్రాత్మక కోట అది. హైదరాబాదు నుంచి సుమారు వందకిలోమీటర్ల దూరంలో, రామాయం పేట నుంచి ఆదిలాబాద్, నిజామాబాద్ లకు కోట నుంచి 25 కిలోమీటర్ల దూరం ఉంటుంది.

ఇది 12 వ శతాబ్దంలో కాకతీయుల రాజు ప్రతాపరుద్రుడు రాజ్యరక్షణ కోసం నిర్మించాడని చరిత్ర ఆధారం. ఎక్కడానికి దుర్లభమైన ఎత్తైన కొండమీద నిర్మించబడిన కోట చుట్టూ కందకాలు, బురుజులు, సొరంగాలు, జలాశయాలు, దిగుడుబావులు మొదలైన వాటితో అత్యంత సుందరంగా ఉండేదని చెప్తారు.

ఈ కోటను మెతుకు దుర్గంగా ప్రతాపరుద్రుడు పిలిచేవాడని అంటారు. పటిష్టమైన భద్రతతో అత్యంత శ్రద్ధగా నిర్మించబడిన ఈ కోట బురుజుల నుంచి చూస్తే 40 కిలోమీటర్ల దూరం నుంచి వస్తున్న శత్రువులు కూడా కనిపించేవారని చెప్తారు. కాకతీయ సామ్రాజ్యానంతరం ఈ కోటని కుతుబ్ షాహీలు వశపరచుకున్నారు. ఈ కోటలో ఇప్పటికీ ధాన్యాగారాలు, శిధిలమైన గృహాలు కనిపిస్తాయి. ఈ కోటకి మూడు ముఖద్వారాలున్నాయి. సింహద్వారానికి రెండు వైపులా ఆగ్రహంతో ఉన్న సింహాల శిల్పాలు , ఒక వైపు ఏనుగు తలలు ఉంటాయి. దీన్ని గజద్వారం అంటారు. ప్రధాన ద్వారం కి కాకతీయుల చిహ్నం అయిన రెండు తలల గండభేరుండం ఉంటుంది.

మంచినీటి పైపులైన్లు కుండపెంకులతో నిర్మించారు కానీ ఇప్పుడు అవి లేవు. తెలంగాణా రాష్ట్రంలో ఉన్న చారిత్రక సంపదల్లో ఈ కోట కూడా ఒకటి.

ఆ కోటకి కొంచెం దూరంలో ఉంది ఆశ్రమం. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే అల్లాఉద్దీన్ అద్భుత దీపం కథలో లాగే వెలిసిందని చెప్పచ్చు. అతి తక్కువ సమయంలో అత్యంత అద్భుతంగా నిర్మించబడిన ఆ భవనం ఆశ్రమం అని తెలిసేలా ఒకానొక శుభోదయాన చుట్టు పక్కల ఇళ్ళల్లోని ఆడవాళ్ళు నిద్ర లేచి వాకిళ్ళు ఊడ్చుకుంటున్న సమయంలో ఆ భవనం నుంచి పెద్దగా మంత్రాలు వినిపించడంతో చేతుల్లో చీపురు కట్టలతో విభ్రాంతులై నిలబడిపోయారు వాళ్ళంతా.

ఆ మంత్రాలు ఎక్కడి నుంచి వస్తున్నాయో ముందు అర్ధం కాలేదు. తరవాత గాలిలో తేలివస్తున్న ఆ మంత్రాల వైబ్రేషన్స్ వాళ్ళని ఆశ్రమం వైపు నడిపించాయి. ఆడ, మగా అంతా కలిపి ఓ పదిహేను మంది పిల్లలని చంకల్లో వేసుకుని బయలు దేరారు.

అప్పటికే దాదాపు పాతిక మంది శిష్యగణంతో పరివేష్టితుడై ఉన్నాడు .

గుండెల దాకా పెరిగిన తెల్లని గడ్డం, కాషాయ వస్త్రాలు, మెడలో నాలుగు వరసల రుద్రాక్ష హారాలు, కాషాయ తలపాగా ఆజానుబాహు విగ్రహం, నుదుట విభూతి రేకలు వాటిమీద రూపాయి కాసంత కుంకుమ బొట్టు. చూడగానే రెండుచేతులూ ఎత్తి నమస్కరించాలి అనిపించే తేజస్సు. ఎదురుగా ఒక పెద్ద వెండి సింహాసనం ... దాని మీద పెద్ద కాళికాదేవి విగ్రహం . ఎంతో సేపటి నుంచి పూజ చేస్తున్నట్టుగా పూలు, పసుపు, కుంకుమలతో నిండి ఉంది. అందరూ మంత్రముగ్ధులై నిలబడిపోయారు. వాళ్ళందరినీ చూసిన ఆయన వదనంలో చిరునవ్వు. అందరినీ దగ్గరకు పిలిచి కుడి చేయి చాపమని అరచేతుల్లో కుంకుమ వేసి దీవించాడు. మీ మనోరధాలు తీరతాయి అని అభయం ఇచ్చాడు.

మీకే కష్టం ఉన్నా తీర్చడానికి నేనున్నాను అని నమ్మపలికాడు.

అంతే ! అప్పటి నుంచి జనసంచారం ఉండని ఆ ప్రదేశం జనంతో నిండిపోయింది.

ఏడుకొండల వాడు, భక్తులను అనుగ్రహించడానికి బాబాగారిలా వెలిశారని, ఆయన అమ్మవారి ఉపాసకులని, ఎలాంటి సమస్యలున్నా అమ్మవారిని పూజించిన కుంకుమ బొట్టు పెడితే చేత్తో తీసేసినట్టు ఆ సమస్యలు తీరిపోయి ప్రజలు సుఖశాంతులతో జీవిస్తున్నారని ప్రచారం మొదలైంది. ఆనోటా, ఈ నోటా పాకి చుట్టూ పక్కల ఊళ్లకే కాక, జిల్లా మొత్తం ఆ వార్త వ్యాపించింది. ఎన్ని రకాల ప్రచారసాధనాలున్నా, నోటి ద్వారా జరిగే ప్రచారానికి వచ్చినంత వేగంగా స్పందన మరే ప్రచారానికి రాదు. అందుకే చాలా మంది, తాము నలుగురికి చెప్పాలనుకున్న విషయం తమంతట తాము చెప్పక, ఇక్కడి మాటలు, అక్కడ అక్కడి మాటలు ఇక్కడ చెప్పి తమాషా చూసే వారికి చెప్పి నిశ్చింతగా ఉంటారు. దీన్నే మౌత్ పబ్లిసిటీ అంటారు.

ఆ మౌత్ పబ్లిసిటీ బాబాగారి మహిమ విషయంలో చాలా బాగా పనిచేసింది. ఎక్కడెక్కడి వాళ్ళు బాబాగారిని దర్శించుకోడానికి రావడం మొదలైంది. బస్సులు వేసుకుని గుంపులుగా వస్తున్న జనం సౌకర్యాల కోసం పైన తాటాకుల పందిరి వేసి, నాలుగు అరుగులు కట్టి వాటి మీద టీ , కాఫీ, ఇడ్లి, దోస, వడ లాంటి అల్పాహారాలు, కొబ్బరికాయలు, పూలు, పండ్లు, పసుపు, కుంకుమల పొట్లాలు, రకరకాల

దారాలు, దేవుడి ఫోటోలు, రాగిచెంబులు వగైరా అమ్మే ఒక చిన్న కొట్టు, బూరలు, ప్లాస్టిక్ బొమ్మలమ్ముకునే చిరు వ్యాపారుల హడావుడి మొదలై అక్కడ తీర్థం లాగా తయారైంది.

ఆయన శిష్యగణం కూడా బాగా పెరిగారు. వారిలో స్త్రీలు కూడా చేరారు. బాబాగారి మహిమలు విని సినిమా తారలు, టి వి తారలు, రచయితలు, రాజకీయ నాయకులు, వ్యాపారస్తులు ఒకరేమిటి అన్ని వర్గాల వాళ్ళు వారిని దర్శించుకోడానికి రాసాగారు. ఖరీదైన కార్లు ఆ ఊళ్ళో తిరగడం మొదలయాక ఆ ఊరి పేరు మారుమోగింది.

బాబా గారిని దర్శించుకున్న ప్రతివారు కోట గురించి విని చూడడానికి వెళ్ళడంతో ఇప్పుడు ఆ కోట కూడా ప్రాముఖ్యత సంతరించుకుంది.

ప్రజల బలహీనత ప్రారంభం అయేది ఇక్కడి నుంచే. మీకే కష్టాలు ఉన్నా నేను తీరుస్తాను అనే అభయం ఇచ్చే మనిషి కనిపిస్తే నమ్మని వాళ్ళు చాలా తక్కువ. అభయం ఇవ్వడం కాక, సమస్యలు తీర్చేస్తానన్న నమ్మకం ప్రజల్లో కలిగించడం, తీరాయన్న సంతృప్తి వారిలో కలిగించడం ... ఈ ఒక్క పని చేయగలిగితే చాలు... అది ఎలా సాధించాలో కొందరికి బాగా తెలుసు. అలాంటి వాళ్ళే బాబాలుగా, స్వామీజీలుగా అవతారాలు ఎత్తి ప్రజల జీవితాలతో చెలగాటం ఆడుతున్నారు.

అందరూ కష్టాలు వచ్చినపుడు పూజలు చేయడం, గుళ్ళ చుట్టూ తిరగడం అనేక రకాలు మొక్కులు మొక్కుకుని అవి తీర్చుకోడానికి ఎన్నో ప్రయాసలు పడడం సామాన్యం. అయితే వాళ్ళ కష్టాలు తీరాయా... వారి కోరికలు నేరవేరాయా లేదా అనేది వారి, వారి అనుభవాల ద్వారా ఎవరికీ వారు తెలుసుకోవాల్సిన విషయం. రాతిబొమ్మని ఎంత ప్రార్థించినా పలకనప్పుడు, తమ కష్టాలు విని స్పందించి పరిహార మార్గం చెప్పే వ్యక్తీ సాధువు అవచ్చు... యోగి కావచ్చు, స్వామీజీ కావచ్చు ఒక జ్యోతిష్కుడు కావచ్చు.. వాళ్ళని విశ్వసించి కనిపించే దేవుడిగా భావించి పూజించడం సామాన్యుల బలహీనత. ఆ బలహీనత ఉండడానికి ఆ వ్యక్తీ సామాన్యుడా, అసామాన్యుడా అనే మీమాంస అనవసరం. సామాన్యుడైతే తను బాగుపడతాడు .... అసామాన్యుడు అయితే ఆ బాబాలు, స్వామీజీలు బాగుపడతారు.

సరిగ్గా అలాంటిదే జరిగింది. ప్రముఖులు, బడా బాబుల ప్రాపకంతో ఆ బాబా గారి సామ్రాజ్యం అప్రతిహతంగా ఉత్తరాది నుంచి విస్తరించుకుంటూ అనేకమంది శిష్యులను, తయారు చేసుకుంటూ, హైదరాబాద్ చేరింది.

మహానగారాల్లోకి ప్రవేశించడానికి ముందుగా జనావాసాలు ఎక్కువగా లేని చిన్న, చిన్న ఊళ్ళల్లో అమాయక జనం ఉండే ప్రదేశం ఎంచుకుని, అక్కడ ఖాళీగా ఉన్న ప్రభుత్వ స్థలాలు ఆక్రమించుకుని అక్కడ ఓ చిన్న సామ్రాజ్యం నిర్మించుకుని అక్కడి నుంచి నగరాలలోకి ప్రవేశించడం ఆయనకీ తెలిసిన కళ.. గ్రామాల్లో ప్రజలు అమాయకులు.. వారు నిరక్షరాస్యులు ... ఎవరన్నా ఒక రాయిని చూపించి కాస్త, పసుపు, కుంకుమ వేసి ఇందులో మహిమ ఉంది దండం పెట్టుకోండి అంటే గుడ్డిగా నమ్మి ఆ రాయినే రత్నంగా భావించి చివరికి ఆ రాయికి ఒక చిన్న రక్షణ కవచం ఏర్పరచి, ఆ రాయి మా గ్రామదేవత ... ఆవిడ వల్లే మా గ్రామంలో పంటలు బాగా పండుతున్నాయి, నీళ్ళు సమృద్ధిగా ఉన్నాయి .. మేమంతా సుఖంగా ఉన్నాము... అని వాళ్ళు నమ్మడమే కాక, ఇతరులను కూడా నమ్మించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఆ గ్రామదేవతకి ఒక కథ అల్లేస్తారు. ఎప్పుడో ఎక్కడో సుగుణవతి అయిన కోడలిని ఇంటిల్లి పాది నానా కష్టాలు పెట్టి చంపేస్తే ఆ కోడలు గ్రామదేవత గా వెలిసింది అని నమ్మబలికేలా తమకి తెలిసిన ఒక సంఘటనకి మహిమ ఆపాదించి చక్కటి కథ అల్లుతారు. అది వాళ్ళ అమాయకత్వం కావచ్చు.. వారు నమ్మిన కర్మ సిద్ధాంతంలో భాగం కావచ్చు. ఏది అయినా దానివలన ఉపకారం సంగతి ఎలా ఉన్నా ఎవరికీ ఎలాంటి అపకారం జరగదు.

ఆ బలహీనతను తమ స్వార్థానికి ఉపయోగించుకుని ప్రజల్లో తమని తాము దేవుడిగా ప్రకటించుకునే వాళ్ళు అనేకమంది ఈ సైబర్ కాలంలో పుట్టగొడుగుల్లా పుట్టుకొచ్చే ఇలాంటి బాబాల వలన మూఢనమ్మకాలు ప్రబలిపోయి వివేకం, విచక్షణ అనేవి నశించిపోయి వాళ్ళు,

వీళ్ళు అని లేకుండా అందరూ ఈ బాబాల మహిమ అనే మత్తులో పడిపోతున్నారు. వీళ్ళ వలన దేశంలో అవినీతి, ఆక్రమణలు, అరాచకాలు, చీకటి వ్యాపారాలు, స్మగ్లింగ్ ఒకటేమిటి ఎన్ని దరిద్రాలు ఉండాలో అన్ని దరిద్రాలకు మూలకారకులు ఈ దొంగ బాబాలు అని ఎంత మంది విషయంలో తేటతెల్లం అయినా ఇంకా, ఇంకా జనం నమ్ముతూనే ఉన్నారు.. బాబాలు నమ్మిస్తూనే ఉన్నారు.

విలాసవంతమైన జీవితం, కష్టపడకుండా డబ్బు విచ్చలవిడిగా పొందాలన్న ఆశ ఉన్నవాళ్ళు ఈ బాబాల సంగతి తెలిసి వాళ్ళని ఆశ్రయించి, వాళ్లకి కొమ్ముకాసి మరింతగా ఈ రాక్షసకాండ శృతి మించడానికి శాయశక్తులా సహాయపడుతూ, స్వామీ కార్యం, స్వకార్యం యదేచ్ఛగా జరగనిస్తున్నారు. అలాంటి వాళ్ళల్లో ఆడవాళ్ళు, మగవాళ్ళు, నాయకులూ, వ్యాపారస్తులు అందరూ ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో ఉపయోగపడుతున్న వాళ్ళే. ఎవరో నూటికి, కోటికీ ఒకళ్ళు ఇదంతా మాయ అని, ప్రజలను మోసం చేస్తూ వారి జీవితాలతో చెలగాటం ఆడుతున్నారని నచ్చచెప్పినా వాళ్ళ మొర వినేదెవరు?

సరిగ్గా ఈ బాబా కూడా అలాంటి వాడే. ఆయనే సుర్జిత్ సింగ్ బాబా సుప్రసిద్ధుడు.

బీహార్ లో, రాజధాని దిల్లీలో, హరిద్వార్ లో, కలకత్తాలో, తమిళనాడులో, కర్నాటక లో ఏ మల్టీ నేషనల్ కంపెనీ విస్తరించనంతగా తన కార్యకలాపాలు విస్తరించుకుంటూ, ఆస్తులు సంపాదిస్తూ, విలాసవంతంగా జీవిస్తూ, పైకి సర్వసంగ పరిత్యాగినని చెప్పుకుంటూ తన అవినీతి సామ్రాజ్యానికి చక్రవర్తి గా వెలిగిపోతున్నాడు. తన సుఖాలకు, భోగాలకు అమాయకురాళ్ళు అయిన ఆడపిల్లలని ఆధ్యాత్మికత పేరుతొ వలవేసి పట్టుకుని తన గుప్పిట్లో వాళ్ళ జీవితాలని బంధించి ఉంచాడు. ఆయనే నిజామాబాద్ దగ్గర ఒక ఆశ్రమంలో కొంతకాలం ఉండి, మెల్లిగా హైదరాబాదు నగరానికి రావడానికి వేస్తున్న పథకంలో భాగంగా మెదక్ చేరాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే శ్రేష్ఠ ఆ నోటా, ఈ నోటా ఆయన గురించి విన్నది. ఎంతటి దుర్మార్గుడైన భర్త అయినా ఆ బాబా ఇచ్చే కుంకుమతో మారిపోయి భార్యకి దాసోహం అవుతాడని ఎవరో చెప్పడంతో ఆరోజు ప్రద్యుమ్నతో తీవ్రంగా గొడవపడి నేరుగా ఆ ఆశ్రమం వెతుక్కుంటూ బాబా దగ్గరకు వెళ్లి తన గోడు వెళ్ళబోసుకుంది.

మిస,మిసలాడే చిన్నది, పైగా ఆస్తిపరురాలు, అన్నిటికీ మించి చదువుకున్న అమాయకురాలు..ఆమె అవసరం ఆయనకీ ఎంతైనా ఉంది. "నీకు ఒక మంత్రోపదేశం చేస్తాను అందుకు ఒక వారం రోజులు నువ్వు ఈ ఆశ్రమంలోనే ఉండాలి.. నిష్టగా ఉండాలి. ఆ మంత్రం నీ భర్త దగ్గర పటిస్తే నీ పాదాక్రాంతం అవుతాడు" అని చెప్పాడు. అంతకన్నా ఏం కావాలి ఆమెకి. తన కసి తీరాలంటే అతని ప్రేయసి దగ్గర నుంచి తన కనుసన్నల్లోకి రావాలంటే ఇంతకన్నా మార్గం లేదు.

శ్రేష్ఠ వెంటనే ఒప్పుకుంది. ఆరోజు ఆశ్రమంలో అమ్మవారికి కుంకుమార్చన, భజనలు, భక్తులతో బాబాగారి సమావేశాలు, బాబాగారి ఉపన్యాసాలు..జాగ్రత్తగా వింది. పొంగిపోయింది. ఆయన సాక్షాత్తూ మహాశివుడు లా అనిపించాడు. ఇంక తన జీవితానికి ఎలాంటి ధోకా లేదనుకుని మురిసిపోయింది. ఆ రాత్రి ప్రశాంతంగా నిద్రపోయింది.

ఒకరోజు గడిచింది.. మర్నాడు సాయంత్రం ఏడున్నర వరకూ కూడా అలాగే గడిచింది. ఎనిమిది గంటలకి భోజనం చేసి తనకి కేటాయించిన గదిలోకి వెళ్ళింది.

తొమ్మిదైంది ..

ఒక స్త్రీ ఆమెని సేవకురాలు అంటారు... ఆవిడ వచ్చి "నిన్ను బాబాగారి గదిలోకి రమ్మంటున్నారు.. నీకు మంత్రోపదేశం చేస్తారట" అని చెప్పింది.

ఆ మంత్రం కోసమే ఎదురుచూస్తున్న శ్రేష్ఠ ఎగిరి గంతేసి ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళింది..

విశాలమైన ఏ సి గది.. అత్యంతాధునికంగా ఉంది. ఆ గదిలో ఒక వైపు గుండ్రటి ఖరీదైన మంచం దానికి నైలాన్ దోమతెర ... ఒక వైపు రెండు హంసలు చేత్తో మోస్తున్నట్టున్న గ్లాస్ టీపాయ్ .. చుట్టూ నాలుగు మెత్తటి సోఫాలు. ఆయన ఒక సోఫాలో కూర్చుని ఉన్నాడు. ఇప్పుడు ఉదయం చూసిన దుస్తుల్లో కాక తెల్లటి గ్లాస్కో ధోవతి గూడ కట్టు కట్టుకుని తెల్లటి లాల్చి వేసుకున్నాడు. గదిలోకి వెళ్ళగానే ఒక చిత్రమైన పరిమళం మత్తుగా వ్యాపించింది.

"వచ్చావా... రా" అంటూ సోఫా చూపించాడు నవ్వుతూ.

ఆ నవ్వు ప్రశాంతంగా, అభయం ఇస్తున్నట్టుగా ఉండే నవ్వు కాదు.. ఆ నవ్వులో ఏదో మర్మం, శ్రేష్టలో ఏదో సంశయం, సందేహంగా దగ్గరగా వెళ్ళింది.

"కూర్చో.. భయపడకు ..." అన్నాడు.

శ్రేష్ఠ సందేహంగానే కూర్చుంది సోఫాలో ఒదిగి.

"బి ఫ్రీ.. హాయిగా కూర్చో ఎందుకంత బిడియం ... ఇది మన సమయం ... "ఇంగ్లిష్ లో మాట్లాడుతున్నాడు.

చురుగ్గా చూసింది మన సమయమా!

"అదే నీకు మంత్రోపదేశం చేయడానికి ఒక ఏకాంత సమయం కావాలి అన్నాను కదా.. ఇదే ఆ సమయం అన్నాడు" అలా అంటున్నప్పుడు ఆయన కళ్ళల్లో కనిపించిన ఎరుపు స్వరంలో వినిపించిన కొత్త ధ్వని ఆమెకి ఒక్క క్షణం ఏదో ఆపదని శంకించింది. బాబా గారి గురించి తప్పుడు ఆలోచన వచ్చినందుకు మళ్ళీ తనే సర్దుకుని ..

"చెప్పండి స్వామి ... మంత్రం చెప్పండి" గబగబా అంది.

"అంత దూరంగా అలా కూర్చుంటే ఎలా ... ఇటురా" అన్నాడు తన పక్కన చోటు చూపిస్తూ.

శ్రేష్ఠ విస్తుబోయి చూసింది. " ఎందుకు?" అంది .

"చూడమ్మా.. భగవంతుడు మీద నమ్మకం లేకుండా పూజలు చేస్తావా! లేదుకదా. అలా చేస్తే ఎలాంటి ఫలితం ఉండదు... అలాగే పవిత్రమైన మంత్రం నేర్చుకోవాలంటే విశ్వాసం ముఖ్యం. నేను చెప్పేది చెప్పినట్టు ఆచరిస్తేనే నీకా మంత్రం లభిస్తుంది. అందుకే నేను చెపినట్టు విను " అన్నాడు.

"ఆ ... అంటే ఏ ... ఏం చేయాలి?" అంది గొంతు తడారిపోతుంటే.

మనసులో ఏదో శంక... కానీ ఒక మూల నుంచి భర్తను దాసుడుగా మార్చే మంత్రం నేర్చుకోవాలన్న తపన... మంత్రం నేర్పే మహానుభావుడు.. పెద్దవాడు.. ఆయనని శంకించడం కరెక్ట్ కాదు. బహుశా వాళ్ళ సిద్ధాంతాలలో అలా పక్కన కూర్చోవాలన్న రూల్ ఉందేమో! నమ్మకం, అపనమ్మకం అనే ఊయలలో ఊగుతున్నట్టుగా ఉంది.

"నీకు చెవిలో చెప్తా మంత్రం ... చెవిలో చెప్పాలంటే నువ్వు దగ్గరకి రావాలి కదా"

అవును కదా! అనవసరంగా భయపడ్డాను.. తనని తాను మనసులోనే వీపు మీద చరచుకుని సోఫాలోంచి లేచి ఆయనకి సమీపంగా వెళ్లి ఆయన కూర్చున్న సోఫా లో కొంచెం ఎడంగా కూర్చుంది.

ఆయన నవ్వాడు. ఆ నవ్వులో ఏవో అర్థాలు.. మళ్ళీ ఏదో భయం.... సందేహం.. మంత్రం, మంత్రం అంటోంది మనసు.

"మంచి పిల్లవి ... ఏది నీ చేయి ఇలా ఇవ్వు.. అసలు నీ దాంపత్యగీత ఎలా ఉందో చూస్తాను" అంటూ ఆమె ఎడం చేయి చనువుగా పట్టుకుని అరచేతిలో రేఖలు చూస్తూ... "నువ్వు చాలా అదృష్టవంతురాలివి. అందుకే నా దగ్గరకు వచ్చావు. నీ జీవితం నేను ఎంత అద్భుతంగా మార్చేస్తానో చూడు.." అంటూ నెమ్మదిగా అరచేతి నుంచి పైకి పాకిస్తూ భుజం పట్టుకున్నాడు.

అతని కళ్ళల్లో కనిపించిన ఎర్రజీరాలు, అదురుతున్న పెదాలు ...

శ్రేష్ఠ ఒక్కసారిగా ఉలిక్కి పడి అప్రయత్నంగా లేచి నిలబడింది.

కానీ ఆయన బలిష్టమైన చేతిలో చిక్కుకున్న ఆమె తిరిగి సోఫాలో వాలిపోయింది. క్షణం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా అదే చేయి గట్టిగా తనకి అభిముఖంగా లాగాడు. ఏం జరుగుతోందో తెలిసేలోగా ఆమె అతని ఒడిలో పడిపోయింది. రెండు చేతులతో గట్టిగా బంధించాడు.

"వదలండి...నాకు భయంగా ఉంది... మంత్రం వద్దు" అంది వణికే స్వరంతో.

అప్పటికే కామం శరీరం నిండా రోమాలతో అతనిని ఆవహించింది. విషపు నవ్వు నవ్వి అన్నాడు "నువ్వు వేశావు నాకు మంత్రం... ప్రేమ మంత్రం... నీ మంత్రం నన్ను ఆగనివ్వడం లేదు.." రెండు చేతుల్లో ఆమె మొహం పట్టుకుని తన మొహానికి దగ్గరగా తీసుకువెళ్ళాడు.

"ఛీ", మొహం తిప్పేసుకుని ..."ఏయ్ వదులు" కీచుగా అరిచింది శ్రేష్ఠ.

"మంత్రోపదేశం వద్దా? మీ ఆయన ప్రతిక్షణం ఇలా నిన్ను కౌగిట్లో బంధించి ఉంచద్దా? మంత్రోపదేశం అందరిలో చేయకూడదు..ఇదిగో ఇలా రొమాంటిక్ గా అందంగా చెవిలో ఇలా చెప్పాలి." ఆమె చెంప మీద గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకుని చెవి కొరికాడు సన్నగా.

"ఒరేయ్ దొంగవేధవా ... వదులు.." గొంతు పెగుల్చుకుని గట్టిగా అరచి పెనుగులాడసాగింది.

"ఏయ్ ఎక్కువగా అరిచావంటే పీక నొక్కేస్తా.. అందరిని మత్తులో ముంచి అనుభవిస్తా. చదువుకున్న దానివి , అందగత్తెవి అని నీతో రసభరితంగా అనుభవించాలని ఆశ పడుతున్నా. అనవసరంగా నన్ను రెచ్చగొట్టకు. మర్యాదగా ఒప్పుకున్నావా సరే... లేదంటే ఇప్పుడే పిలుస్తా నా మనిషిని. మత్తు ఇంజక్షన్ ఇచ్చిందంటే నీ ఒళ్ళు పచ్చిపుండు అయినా నీకు తెలియదు.. రా ఇటు" గబుక్కున ఆమెని రెండుచేతులతో లేవనెత్తి మంచం వైపు నడిచాడు.

శ్రేష్ఠ కాళ్ళతో, రెండు చేతులతో అతన్ని ఎడాపెడా తన్నడం మొదలుపెట్టింది. ఆమెని మంచం మీద విసిరేసి క్రూరంగా చూస్తూ లాల్చి విప్పి దూరంగా పడేశాడు.

శ్రేష్ఠ అటూ, ఇటూ చూసింది. ఎటూ తప్పించుకోడానికి దారి కనిపించలేదు. మంచం మీద నుంచి దిగాలన్నా చాలా విశాలంగా ఉన్న మంచం మీద మధ్యలో పడేసి అతను ఆమెని ఆనుకుని కూర్చున్నాడు. వెనకవైపు గోడ ఉంది. కుడి పక్కా, ఎడమ పక్కా మంచానికి రెండువైపులా పెద్ద ఇత్తడి కుండీలు వాటిలో ఏవో ఇంటీరియర్ మొక్కలున్నాయి.

"ఏంటే చూస్తున్నావు. నిన్ను పుట్టించిన దేవుడు కూడా నిన్నిప్పుడు రక్షించలేడు" అన్నాడు మీదకి ఒంగుతూ .

ఛీ .... అంత దగ్గరగా అతని చాతీ కనిపించగానే ఆమెకి వాంతి వచ్చినట్టు అయింది. కడుపులో తిప్పేసింది. గబుక్కున పక్కకి పొర్లింది.

"నీకు బతకాలని లేదా? నా కంటికి కనిపించిన ఆడదాన్ని అనుభవించకుండా వదలను. నిన్ను చంపి అయినా అనుభవిస్తా. వెధవ్వేషాలేయకు.." అంటూ రెండు భుజాలు పట్టుకుని బలంగా తన వైపు తిప్పుకుని మీదకి వంగాడు.

శ్రేష్ఠకి ఆగ్రహం, దుఃఖం ముప్పిరిగొన్నాయి. ఆమెలో సహజంగా ఉన్న పొగరు ఆత్మాభిమానం అతని మాటలతో నిప్పు కణిక మీద కిరోసిన్ పోసినట్టు భగ్గుమని లేచాయి.

"వదలరా దరిద్రుడా... నీ మొహానికి నేను కావాలా? తెల్లగడ్డం నువ్వూనూ.. నువ్వు, నీ బానపొట్ట... చెత్త వెధవా.. సిగ్గులేదూ ... దరిద్రపు బతుకు బతుకుతూ బాబాని, సర్వసంగ పరిత్యాగిని అని చెప్పుకుంటూ, జనాలని మోసం చేస్తావా?. నీ బతుకు బయట పెడతాను.

చంపేస్తాను వదులు... దేవుళ్ళు నీ దొంగ మంత్రాలు విని వరాలిచ్చేస్తున్నారనుకుంటున్నావా? నీ బండారం బయట పెడతా.. నిన్ను పోలీసులకి పట్టిస్తా..” కాలెత్తి మొహం మీద గట్టిగా లాగి తన్నింది.

ఆ దెబ్బ ముక్కు మీద తగలడంతో ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడి, వెనక్కి తగ్గాడు.

శ్రేష్ఠ దొర్లింది. పశువులా ఓడిసిపట్టాడు. నీ సంగతి ఇలా కాదు అంటూ రెండు చేతులతో ఎత్తి బలంగా పట్టుకుని కొంచెం ఎడంగా గోడకి ఉన్న స్విచ్ నొక్కాడు. ఆశ్చర్యంగా కుడివైపు ఉన్న గోడ కదిలింది. ఇద్దరు స్త్రీలు వచ్చారు. అది గోడకాదు... గోడలా భ్రమింప చేస్తున్న ద్వారం. అవతల ఏముందో కనిపించలేదు. చూసే ఛాన్స్ లేకుండా అతను ఆమెని ఛాతీకి గట్టిగ ఒత్తి పట్టుకున్నాడు. ముక్కు ఆ ఛాతీకి నొక్కుకుని ఊపిరాడడం లేదు.

“మత్తు మందు పట్రండి త్వరగా” చెప్పాడు. వాళ్ళు పరిగెత్తుకుని వెళ్ళారు. శ్రేష్ఠ విడిపించుకోడానికి పెనుగులాడుతోంది.

అతను మధ్య, మధ్య ఆమెని అలాగే పైకి కొంచెం ఎత్తి ముద్దుపెట్టుకుంటూ నిలుచున్న చోటే ఉండిపోయాడు. ఆ ఇద్దరు స్త్రీలు చేతిలో సిరంజ్ తో వచ్చారు. శ్రేష్ఠకి భయంతో ముచ్చెమటలు పోశాయి. వాళ్ళ వైపు దీనంగా చూసింది.

ఆ చూపులో అర్ధం గ్రహించలేని తెలివితక్కువ వాళ్ళు కాదు వాళ్ళు. అయినా ఇలాంటి సంఘటనలు నిర్లిప్తంగా చూడడానికి అలవాటు పడిన వాళ్ళు ఆమె చూపులకి కరగలేదు. కళ్ళు వాల్చుకుని అతని చేతుల మధ్య ఉన్న ఆమె కాళ్ళ వైపు వచ్చి చీర పైకి జరపబోయారు. శ్రేష్ఠ బలంగా ఒక్కసారి ఊపిరి పీల్చుకుని లాగి తన్నింది. ఒకామె చేతిలో సిరంజ్ కిందపడింది. ఒకావిడ ఆ తన్నుకి వెల్లకిలా పడింది. ఆ సంఘటనతో ఆగ్రహోదగ్రుడైన అతను గబుక్కుని శ్రేష్ఠని కిందకి పడేసినట్టు దింపి లాగి ఆమె చెంప మీద కొట్టబోయాడు. శ్రేష్ఠ అతని చేయి పట్టుకుని గట్టిగా కొరికింది.

ఏ ద్వారం నుంచి ఆ ఇద్దరు స్త్రీలు వచ్చారో ఆ ద్వారం తెరిచే ఉంది. మరోసారి అతని చెంప మీద ఎడాపెడా రెండు గుప్పిళ్ళతో కొట్టి, అతను కొంచెం సర్దుకునేలోపల మెరుపులా పరిగెత్తింది.

పట్టుకోండి అరిచాడు.

ఆ స్త్రీలు వేగంగా శ్రేష్ఠ వెళ్ళిన వైపు పరిగెత్తారు.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments